

A close-up, high-contrast photograph of a person's face, likely a vampire, with a single glowing green eye and visible fangs. The lighting is dramatic, highlighting the texture of the skin and the sharpness of the teeth.

Torgny Lilja

Dr Dracula
och Mr Harker

Lyrik/Blackbird

Torgny Lilja ● Dr Dracula

Blackbird Publishing™
Dr Dracula och Mr Harker
© Torgny Lilja 2013
www.blackbird.se
Typografi och grafisk form Torgny Lilja.

Torgny Lilja

Dr Dracula
och Mr Harker

Lyrik/Blackbird

Personer

Dr Dracula

Blodsugare från Transsylvanien

Jonathan Harker

Ung jurist i karriären

Vampyrdamerna

Mina Murray

Harkers fästmö

R. M. Renfield

Harkers föregångare

Lucy Westenra

Minas väninna

Arthur Holmwood

Lucys fästman

Jack Seward

Läkare

Abraham van Helsing

Psykoanalytiker från Wien

Quincey Morris

Lucys amerikanske vän

Prostituerade i East End

John Kelly

Innehåll

Willkommen! Bienvenue!

Karpaterna

Avskedsord i Bistritz
Vägen till Borgo-passet
Midnatt före St George
Draculas slott
Mannen i svart slängkappa
Nattvard med bittra örter
En droppe blod
Natt i Karpaterna
Trick med speglar
En varning
Fönster mot söder
Hôtel Transylvania
I månljuset
Rök och damm
Nattens barn

London

London 1888

Loggboken

Själaringning

Minas melodi

Fånga natten

Draculas vädjan

Kärlek biter

Renfield på rymmen

I väntan på en mästare

Stackars Lucy

Näktergal, sjung din sång!

Du borde dansa med henne

Främlingar i natten

Mary Ann Nichols

Annie Chapman

Elizabeth Stride

Catherine Eddowes

Mary Jane Kelly

John Kelly

De odödas begravning

Venedig

Flyg med mig!

Orientexpressen

Vals i Venedig

Kyrkogården på San Michele

Opera La Fenice

La Gioconda retrouvée

Mina och Lucy

Råttornas marsch

Senator Dracula

Casino Real

Willkommen! Bienvenue!

Harker, min vän
Willkommen! Bienvenue! Välkommen
till Karpaternas dimhöljda berg!
Jag hoppas Ni funnit er tillrätta
och låtit Er smaka av vårt cuisine
på Golden Krone Hotel i Bistritz
där jag lämnar detta brev i receptionen.
Sov väl in dieser Nacht! Den som lever får se.
Jag emotser en snar fastighetsaffär i London
med full diskretion enligt överenskommelse.
Diligensen från Bukovina avgår kl 15
i morgon. Min kusk väntar Er i Borgo-passet.
Hoppas resan hittills varit till belåtenhet
och att Er stund här skall vara god.

Er vän

Dr. Dracula

Karpaterna

Avskedsord i Bistritz

”Måste ni resa idag?” sa värdshusvärdens fru.

”Som frosten behärskar en vintertrakt
behärskar det onda världen vid midnatt
före Sankt George som är i morgon.”

Hon hängde sitt krucifix kring min hals.
Radbandet var svalt som daggen i gräset
denna morgon i månaden maj.
Hon gjorde korstecknet.

Värdshusvärden gjorde också korstecknet.
Folksamlingen utanför värdshuset korsade sig
och tecknade med två fingrar mot mig

som skydd mot det onda ögat.
Piskan smällde över fradgande fyrspannet
då jag begav mig av mot Borgo-passet.

Vägen till Borgo-passet

Lundar och gårdar på sammetslena kullar
längs det karga landskapet
överblickade vägen mot Borgo-passet.
De solbelysta bergen reste sig bortom skogarna
likt väldiga monument över skapelsen.
Piskan ven genom luften. *Pitsch!*
Vinden strödde konfetti av blommor
från äppelträd, plommonträd och körsbärsträd.
Vagnen krängde. Piskan smällde. *Pitsch!*
Det började skymma bakom ålderstigna ekar.
Bokar och björkar flankerade sista sträckan
till ravinen, där fyrspannet blev stående
i väntan på Draculas kalesch...
Hästarna gnäggade och frustade
när de hörde ett okänt ekipage närma sig
samtidigt som fickuret tickade mot midnatt.
Marken skälvde... Någon viskade:
”Die Toten reiten schnell in der Nacht!”
Sedan tystnade de klagande ljuden...

Midnatt före St George

En fyrhjulig vagn med sufflett baktill
körde upp jämsides med vårt fyrspann.
På kuskbocken satt en svartklädd man
med stjärnklara ögon, månsvita tänder.

Fyra svarta hästar drog hans kalesch.
”Du är tidig i natt, min vän”, sa den svartklädde
till den väntande kusken. ”Natten är ännu ung
och mina hästar dansar ystert längs vägen.”

”Der Engländer war in einer Eile”, sa kusken.
”Mig lurar du inte, min vän”, sa den svartklädde.
Kusken teg och satte fart mot Bukovina.
Jag följde med den svartklädde i kaleschen.

En hund börjar yla över nejden.
Sedan ännu en och ännu en
tills hela trakten ylade i en kör
som övergick i vargars tjutande:

Hourrah! La nuit les morts passent rapides!

Kring oss gnistrade blå flammor.

”Mina hästar ryser”, sa den svartklädde.

”Det börjar snart lysa vid österns bryn.”

Draculas slott

Jag stod en stund och lyssnade i tystnad
tiden tycktes oändlig:

Ingen ringklocka eller portklapp
inte en en flämtning...

Dörren hade svarta spikar av järn.

Var allt bara en dröm i en dröm?

Skulle jag vakna av ljuset och ljuden
från gatan hemma i London?

Tunga steg närmade sig
bakom den gistna porten.

Rasslande kedjor, gnisslande reglar
en nyckel som vreds om i låset...

Över ingången hade någon skrivit:

Rechts zu denken ist groß.

Frei zu denken ist grösser.

Mannen i svart slängkappa

I dörren: en man med mustasch
hög panna, svart slängkappa
fotogenlampa av silver.

”Välkommen till min enkla boning!” sa han.
”Träd in av egen kraft och vilja.
Lämna allt hopp där bakom.”

”Dr Dracula förmodar jag”, sa jag.

Den svartklädde bugade:
”Jag är Dracula. Jag hälsar er välkommen
till mitt enkla tjäll. Timmen är sen.”

Nattvard med bittra örter

Dracula stängde dörren bakom oss
visade vägen till ett åttkantigt rum
med levande ljus, en sprakande brasa
intill ett dukat bord:

”Var god inta denna nattvard
ursäkta att jag inte gör herrn sällskap
men jag har redan ätit... middag
brukar inte dricka så här sent.”

På tallriken: ugnstekt lamm
bittra örter från Transsylvanien.
Till detta två glas *Vino della Grazia*
en bit osyrat bröd.

Jag började känna mig yr, svettas.
”Ni ser blek ut”, sa Dracula.
”Ni skulle behöva en transfusion
av något slag. Blood adds life.”

En droppe blod

”Har ni kontraktet”, sa Dracula
lutade sig över bordet, snuddade min arm.
Hans håriga handflator övergick i korta fingrar
med spetsiga naglar. Jag nickade till svar.
”Jag undertecknar med en droppe blod”, sa han.
”Ni får gärna bevittna min namnteckning.”
Jag tog fram ett papper ur min portfölj.
Dracula höll fram vänster arm, snittade
handleden med sin nagel, droppade
blod på kontraktet, räckte en fruktkniv till mig.
Jag tittade bort i vämjelse, skakade på huvudet.
Dracula tog ett steg tillbaka.
”Det börjar lysa vid österns bryn”, sa han.
”Jag kommer vara borta till i morgon kväll.
Gute Nacht, Harker!”
”God natt, Dracula”, sa jag.
Utanför ylade vargar.
”Ni stadsbor känner inte jägarens längtan.
Hör bara! Children of the night.”
Hourrah! La nuit les morts passent rapides!

Natt i Karpaterna

Rummet har utsikt mot gården
röda läppar glöder i månskenet.

För priset av ett billigt vin
får du en natt i Karpaterna.

Une nuit en Transylvanie
är som ett år på andra ställen.

Une nuit en Transylvanie
stryker leendet från dina läppar.

Att ha en flicka i Karpaterna
är som att älska varje kvinna.

Trick med speglar

Det var ljust när jag vaknade
måste ha sovit 48 timmar.
Frukost framdukad i rummet intill.
Kaffepannan varm på eldstaden.

På bordet ett kort:
Kommer vara borta ett tag.
Vänta inte på mig. — *D.*

Guldservis av utsökt smide.
Gardiner, draperier, sängomhängen
av dyrbara tyger. Inga speglar
i något rum.

Tog fram min rakspegel
framför fönstret i sovrummet.
Kände en hand på axeln:
”God morgon”, sa Dracula.

Jag ryckte till, skar mig
märkte inte blodet
på hakan, hade inte sett:
någon bakom mig.

Dracula rasande
grep mig om strupen:
”Var försiktig med såret
farligare än ni tror.”

Hans demoniska blick
slocknade, handen snuddade
radbandet till krucifixet
om min hals.

”Er spegel orsakade olyckan”,
sa Dracula. ”Bort med den.”
Han öppnade fönstret, kastade
spegeln gick i tusen bitar.

En varning

”Lyssna på nattugglan, min vän!” sa Dracula.

”Försök förstå på fullaste allvar:

Skulle ni lämna dessa rum
får ni på inga villkor somna.

”Slottet hyser många minnen.

I andra rum drömmer man mardrömmar.

Blir ni sömnig någon annanstans
skynda genast tillbaka hit.

”Den som sover vettskrämd kan dö.”

Han strök med nageln över strupen.

— Kunde någon mara vara värre
än denna dunkla plats?

Utsikt mot söder

Uppför en stentrappa. Frisk luft.
Genom fönstervalvet ser jag

bergen smälta. Dalgångarna djupnar
som mörk sammet. Nejden badar i månljus.

Dracula kvick som en ödla
kryper längs slottsväggens utsida

huvudet nedåt. Slängkappan blir vingar:
fingrar, tår griper tag i stenarna

blankslitna av årens mortelstöt. Ensam
är jag omgiven av fasor. Ingen utväg.

I månskenet

Med en fotogenlampa gick jag nedför trappan:
Dörren i vestibulen låst, nyckeln borta.
Ett eller två små rum olåsta
dammiga möbler, malätna tyger.

En trappa upp gav en dörr plötsligt vika
på våningen under där jag bodde.
En väldig avgrund utanför fönstren.
Ask och hagtorn växte i muren.

Kvinnornas gemak i gångna tider:
Öppnade min dagbok vid ett litet ekbord
där någon dam troligen förseglat kärleksbrev.
Flyttade fram en soffa, såg utsikten.

Klockan närmade sig midnatt
kände mig sömnig.
Tre unga kvinnor tog gestalt
i månskenet, viskade till varandra.

De två mörkhåriga betraktade mig med glöd.
Den tredje: gyllene hårsvall, ögon som safirer.
Hade jag mött henne förut i en dröm?
Hennes tänder liknade pärlor.

Jag erfor dödsångest blandad
med längtan att bli kysst.
Deras skratt: spröd musik.
”Du först”, sa den ena.

”Han är ung, han är stark”, sa nästa.
”Kyssarna räcker för oss alla”, sa den blonda.
Hon vätte sina läppar.
Jag kände hennes heta andedräkt.

Hôtel Transylvania

I dörröppningen: en kvinna i blått.

Klockan klämtade.

Jag tänkte: ”Det kan vara himlen
det kan vara helvetet.”

Hon tände ett ljus, visade mig vägen.

Jag hörde röster genom väggarna:

”Välkommen till Hôtel Transylvania!

Vilken underbar plats!”

Jag tänkte: ”Vilket underbart leende.

Vilken underbar blick.” Hon sa:

”Välkommen till Transsylvanien!

Jag har kommit för att befria dig.”

Mitt huvud kändes tungt

blicken dimmig, jag sprang mot dörren.

”Du kan gå om du vill”, sa hon

”Du kommer ändå inte långt!”

Jag hörde röster från källaren:
”Välkommen till Hôtel Transylvania!
Oavsett tid på året får du ett rum här.
Vilket leende! Vilken blick!”

Rök och damm

Ursäkta, mitt namn är mr Harker. Tjänar
20 shilling om dan. *Tick tack.*

Juridik vid Oxford. Anställd
på en bättre byrå i London. Efterträdde
advokat R. M. Renfield som blivit sinnessjuk.
Förlovad med Wilhelmina Murray.

Gick genom rök och damm. *Tick tack.*

En envis karriärist tills jag förlorade min plan.
Världen snurrar runt, drömmar faller
i sär. Var är mina vänner?

Är det någon där? Arbetar som jurist
men mitt bruk av opium kostar.

Fickuret tickar på. *Tick tack.*

Dracula bad mig skriva tre brev:

1. Är nästan klar med uppdraget.
2. Lämnar slottet imorgon.
3. Har anlänt till Bistritz.

Tick tack.

Nattens barn

Vi är nattens barn, timmarna passerar
utan att vi någonsin skymtar gryningen.
Vi söker sanningen bortom mörkret.
Vi är bleka nunor i natten bara.
Ingen frågar efter våra namn.
Vi är som en åker i höstregnet
som trädkronor för vinden
en sista suck, ett skrik i rymden.
Vi är skuggor i mörkret, timmar till ingen nytta.
Vi ger dig ett märke av två huggtänder.
Sedan minns du inget mer.

London

London 1888

Vind tidig morgon i april driver
vitsippor ur lövhögar, lockar fram
påskliljor under päronträd.
Syrener väntar på att gå i blom, bjuder
kärleksfilter åt rödhakarna.
Overkliga stad, fuktig dimma stryker
längs nattliga fasader, gnuggar
ryggen mot fönsterrutorna, stannar till
utanför bårhuset, på kyrkogårdarna
bland folket på London Bridge, glider
längs Themsen, tar ett
språng, ser att det är morgon
rullar ihop sig, börjar sakta lösas upp.
Nu slår Big Ben åtta.
St Pauls och West Minster Abbey
sekunderar med sina basar.
London anropar: Paris, Berlin, Rom.

Loggboken

Solen går sakta ner. Vi ska segla
över Medelhavet, genom Gibraltar
över Biscayabukten, genom Engelska kanalen
över Nordsjön, uppför Themsen, leverera
tolv kistor jord till en för oss okänd
adressat i London. Det är dimma på vattnet
månsken i skyn. Fartyget kränger.
En varg med brinnande ögon smyger
omkring på övre däck, släpar
iväg manskapet en efter en för att tömma
dem på blod. Styrman har dränkt sig
men en kapten överger aldrig
sitt skepp. Jag har surrat mig
vid rodret, håller ett litet krucifix
i handen. Det är dimma på vattnet
månsken i skyn. Solen har gått ner.

Själaringning

Gatlyktorna följer hennes gång.
Hon svänger sakta kjolen med handen.
Han dricker i extas himlen från hennes ögon.
Ser han henne på nytt innan evigheten?
Hon är fläckfri som obruten is.
”Gå vart du vill, lilla skatt
din tid att glänsa har kommit”, säger han.
”Dina drömmar glöder som aftonrodnaden.”
Om hon behöver en vän
ska han följa tätt bakom henne.
Han har farit land och rike kring
sett älvor dansa i månens sken
men han har aldrig sett någon som hon.
”Låt mig göra dig till min dam”, säger han.
”Ingen annan kan ta din plats.”
Innan dagen gryr
ska han försöka fånga henne.

Minas melodi

Månens hand gungar vågorna.
I stjärnljus fortsätter den sin färd
liksom jag över havet.
Har du samma längtan, la luna?
La-la-la la luna!

Tecknar stjärnorna mitt liv i silverljus?
Jag ser upp mot himlen
men natten har beslöjat dem.
Känner du samma ovisshet, la luna?
La-la-la la luna!

Kan kärleken bli en röd tråd att följa
till stunder av stormande lycka?
Var finner jag dess början?
Har du samma undran, la luna?
La-la-la la luna!

Snäckskalen i varma sanden
viskar kärleksfullt mitt namn.
Kan det vara så att jag drömmer?
Har du några drömmar, la luna?
La-la-la la luna!

Vi färdas över hav och hed
utan att någonsin nå horisonten.
Vart går vi när vi går hädan?
Känner du aldrig ångest, la luna?
La-la-la la luna!

Fånga natten

En väldig storm smälde
i skorstenspipan. Mörket föll
över gatan där Lucy vandrat
rasade nu begären. Mina såg

väninnan kliva upp, klä sig
i sömnen. En varg som följt henne
hem stirrade ett ögonblick in
genom fönstret på bottenvåningen.

”Är det ett spöke vi fått till gäst?”
sa Lucy. Mina lyckades få
henne att lägga sig igen
utan att hon vaknade.

En stund senare upptäckte
Mina att Lucy försvunnit
utan ytterkläder, ytterdörren olåst.
Var kunde hon vara?

Med en sjal över axlarna gick
Mina ut i trädgården. På avstånd
såg hon Lucy sitta bredvid
en mörk gestalt på en stenbänk.

”Jag är månen, du är solen”,
sa Dracula. ”Du blir min brud
på sidan tre men bara för en natt.
Tjäna mig, vi ska härska.”

Den svartklädde försvann
innan Mina nådde fram.
Hon bredde sjalen över Lucy
var inte förvånad men frös.

Nästa morgon besökte de
en sjökaptens begravning.
Man hade funnit tolv döda män
på ett skepp lastat med kistor.

Draculas vädjan

Om du ger mig din hand och din hunger
om du ger mig resten av den här natten
ska jag släcka din törst bortom Acherons flod
låta dig skina som en juvel i faraos grav
göra dig mer odöd än levande
låta dig brinna som ett norrsken
innan natten blir till dag.

Om du ger mig ditt hjärta och din puls
om du ger mig resten av den här natten
ska jag färdas med dig bortom tid och rum
låta dig lysa som en laterna magica
i ett beduintält i öknen
förvandla dig från vålnad till vamp
låta dig brinna som Frankensteins brud
innan natten blir till dag.

Kärlek biter

Kärlek sargar, sliter, leder till bittra tårar.

Kärlek är inte för svaga.

Kärlek är ett rovdjur som stjälar ett hjärta
för att släcka dess låga.

Kärlek biter, sargar, lämnar många ärr.

Kärlek är ett påfund av poeter.

Kärlek är ett regn som faller på hälleberget.

Kärlek är en blomma

som sluter sig när man är nära.

Renfield på rymmen

Ring, klocka, ring!
Låt det ringa länge.
Doktorn har min drog, jag
lever i skymningslandet.
Blå dagar, svarta nätter
åh, porttelefon, ge mig mera tid!

Min hobby: fånga flugor.
Läkaren hade invändningar.
”Får jag tre dagar?” sa jag.
Ny hobby: fånga spindlar
jag matade med flugorna.

Läkaren hade invändningar.
”Får jag tre dagar?” sa jag.
”Måste mata sparvarna.”
Till sist: en kattunge, en katt, jag
lever i skymningslandet.
Åh, porttelefon, ge mig mera tid!

I väntan på en mästare

”Hallå, Renfield
vad gjorde du i stan häromkvällen?”
”Åh, konstapeln, jag väntade på en vän.
Han har snygga skor, stor svart hatt.
Är alltid sen. Jag måste vänta.
Han bor i ett hyreshus, tre trappor upp.
Mer död än levande väntade jag
med en revolver i min hand.
Min vän har allt jag behöver.”

Stackars Lucy

Vakna, Lucy! Arthur vill säga något.
Det är sent i september
du borde vara med dina vänner
men sover mest på dagarna.
Du hör röster i fjärran.

Dina kinder är bleka, Lucy!
Dina läppar kalla, ögonen matta.
När man är nitton år borde livet
lysa som en gaslykta i dagsljus.
Du har blivit omodern.

Stackars Lucy! Tål inte längre sol
avskyr vitlök. En främling
frestade dig, drack ditt blod
stal ditt hjärta.
Du har förlorat din själ.

Näktergal, sjung din sång!

Mina har blivit biten
vill inte bli botad.
Hon klättrar på väggarna
går igen om natten.
”Feber gör mig gott, jag förgås
när han inte är här”, säger hon.
”Näktergal, sjung din sång!”

Han håller henne hårt
rör vid hennes hals
men bara när hon drömmar.
När hon vaknar likt Törnrosa
försvinner han bland mörka skuggor.
Hans andedräkt är en bris från Themsen
hans ögon glödande kol.
Näktergal, sjung din sång!

Du borde dansa med henne

Din älskling är ute vid midnatt
hon är borta till gryningen.
Du håller henne högt.
Blod gör henne het.

Vad gör hon när du ligger på rygg, aah?
Du borde dansa med henne, jaha!
Dansa, ha ha!

Hon är läcker, hon är trygg.
Hon är tillbaka i kryptan var morgon.
Hon håller mig ung.
Hon finns i mitt blod.

Vad gör hon när du ligger på rygg, aah?
Du borde dansa med henne, jaha!
Dansa, ha ha!

Främlingar i natten

Två främlingar utbytte blickar.
Hon undrade: ”Vad är chansen
att jag överlever natten?”
Något i hans ögon var så inbjudande.
Något i hennes leende så upphetsande.
Något i hans hjärta sa:
”Jag måste dricka hennes blod.”
Två ensamma främlingar
tills de sa sitt första ”God kväll!”
Döden var en armlängd därifrån.
Sedan den natten har de varit förenade.
Det bara blev de två.

Mary Ann Nichols

Mitt namn var Mary Ann Nichols.
Jag föddes 26 augusti 1845 i London.
Dotter till låssmeden Edward Walker.
Gifte mig med kontoristen William Nichols.
Fick fem barn. Min man var otrogen.
Lämnade honom och barnen.
Sålde min kärlek för pengar
på Whitechapel Road.
Aldrig glömmer jag den man
som en natt grep mig om strupen
drog in mig i en gränd, skar mig
i halsen, högg mig
i ryggen, sprättade upp
buken, tog ut
mina inälvor
innan han lämnade platsen.
En polis hittade mig död på Buck's Row
† 31 augusti 1888.

Annie Chapman

Mitt namn var Annie Chapman.
Jag föddes en gråmulen dag i september 1841.
Dotter till Ruth Chapman och George Smith.
Gifte mig med stallkarlen John Chapman.
Fick tre barn. Äldsta dottern dog.
Började dricka mycket alkohol.
Min man och jag separerade 1884.
Flyttade till Whitechapel
arbetade med virkning och prostitution.
Aldrig glömmer jag den man
som en natt grep mig om strupen.
Polisen fann min kropp tömd på blod
på en bakgård nära Hanbury Street
† 8 september 1888.

Elizabeth Stride

Mitt namn var Elizabeth Stride.
Jag föddes 27 november 1843
på Hisingen utanför Göteborg.
Dotter till Beata Carlsdotter och Gustaf Ericsson.
Flyttade 1867 till London.
Gifte mig med arbetaren John Thomas Stride
som avled 1884 utan att lämna något efter sig.
Sålde min kärlek för pengar
på Whitechapel Road.
Aldrig glömmer jag den man
som en natt grep mig om strupen.
Polisen fann mig med halsen avskuren
på Dutfield's Yard vid Berner Street
† 30 september 1888.

Catherine Eddowes

Mitt namn var Catherine Eddowes.

Jag föddes 14 april 1842.

Dotter till Catherine och George Eddowes.

Fick tre barn med soldaten Thomas Conway.

Lämnade honom och träffade John Kelly.

Sålde min kärlek för pengar
på Whitechapel Road.

Aldrig glömmer jag den man
som grep mig om strupen
mindre än en timme
efter mordet på Elizabeth Stride.

Han skar mig i halsen
tog ut min vänstra njure
medan jag förblödde
på Mitre Square i Aldgate

† 30 september 1888.

Mary Jane Kelly

De kallade mig "Fair Emma"
"Ginger" och "Black Mary".
Mitt namn var Mary Jane Kelly.
Jag föddes 1863 i Limerick på Irland.
Dotter till John Kelly.
Gifte mig med kolgruvearbetaren Davies
som kort därefter dog i en gruvexplosion.
Flyttade som nybliven änka till London.
Sålde min kärlek för pengar
på Whitechapel Road.
Aldrig glömmer jag den man
som sent en kväll knackade på min dörr
skändade och lemlästade min kropp.
Hyresvärden fann mina kvarlevor
på sängen, kläderna
hopvikta på en stol i rummet
på Millers Court 13 i Spitalfields
† 9 november 1888.

John Kelly

Mitt namn var John Kelly.
Mina vänner kallade mig Jack.
Jag föddes och växte upp på Irland
gifte mig och fick en dotter: Mary Jane.
Hon växte upp och gifte sig med Davies.
Efter hans död flyttade hon till London
där hon började träffa män mot betalning.
Jag ville skrämma henne från gatan.
Jag ville statuera ett exempel.
Så jag reste till London
blev bekant med Catherine Eddowes.
Den 25 september 1888 postade jag ett brev
till en nyhetsbyrå. Därefter ännu ett.
Jag skrev med rött bläck
undertecknade ”Jack the Ripper”.

De odödas begravning

Dimman över Themsen blev till en
väldig folkmassa på väg över London Bridge.
Man kunde höra suckar och stönanden:
”Good evening, Stetson!”
”Ich bin der König von England — gewesen.”

Varifrån kommer alla dessa skuggor?
Det de gör nio till fem är verkligen trist.
Jag hoppas jag dör innan jag blir lika gammal.
Varför försvinner ni inte bara
och lämnar plats för oss yngre?

Det är ingen stor sak.
Jag vill inte skapa förstasidestoff.
Det här är min hemmaplan.
Jag pratar om en ny generation.
Jag pratar om min generation.

Venedig

Flyg med mig!

”Låt oss flyga som fåglar till ett underbart land”
sa Dracula. ”Det finns en exotisk bar i Bombay.”

”Vi kan sväva bland molnen”, sa Mina.

”Jag vill se våren på Jupiter och Mars!”

”Följ mig till Bosporen”, sa Dracula.

”Jag blir ett enmansband på en fjärran strand.”

”Med andra ord håll min hand!” sa Mina.

”Du är allt jag väntat på och beundrar.”

”Säg bara ja och vi drar till Italien”, sa Dracula.

”Där finns citroner.” ”Med andra ord kyss mig!”

sa Mina. ”Fyll mitt hjärta med toner!

Låt oss sjunga samma sång för evigt!”

”Där uppe är vädret stjärnklart”, sa Dracula.

”Venedig blir perfekt för kuttrasju. Packa din

väska! Vi drar nu!” ”Med andra ord

bedra mig inte”, sa Mina. ”Var mig trogen!”

Orientexpressen

Rendezvous på Charing Cross:
Jonathan, Arthur, Abraham lämnade
London morgonen 12 oktober, satt
i Paris på ett nattöppet kafé.
Orient-Express: Strassbourg, München
Wien, Budapest, Bukarest.

”Allt är mörkt”, sa Mina under hypnos.
”Vågor slår, segel, rep töjer sig
mastar, riggar knarrar, vajrar skär
genom vinden, fören plöjer
vågornas skum.”

”Såg du bleka greven på stationen?”
frågade Arthur. ”Det kan vara
en bieffekt av opium”, sa Jonathan.
”Det är ett magiskt ögonblick.”
sa Abraham. ”Nu förstår
jag vad drömmar är vävda av.”

Vals i Venedig

”Har du tyckt dig vara en gast för vinden?”
sa Dracula. ”Är din framtid lagd i jord?
Har du känt som en dolk i ditt bröst?”
Han ledde Mina ut på dansgolvet.

”Skälver marken där du går?” sa han
lade armen om hennes midja.
”Slut dina ögon, öppna ditt hjärta!
Du lever fast dina händer är kalla.”

”Vad har hänt med mig?” sa hon.
”Är vi dödliga eller demoner?
Kommer jag höra lärkan igen?”

”Har du sett svarta svanar dansa?”
sa han. ”Ditt leende lyser upp rummet.
Din strålgång är starkare än natten.”

Kyrkogården på San Michele

Månljuset kastade mjuka skuggor
från popplar och cypresser på ön San Michele.
”Jag är glad att du följde mig hit”, sa Dracula.
”Jag är glad jag är här”, sa Mina.
”Du ville höra havet”, sa han.
”Gravarna har plats för flera. Välj vilken du vill.”
”Jag tar den här”, sa hon
pekade på en familjegrav av granit.
”Var så god!” sa han.
”Grazie!” sa hon.
”Var har du lärt italienska?” sa han.
”Jag läser böcker”, sa hon.
”De stillar mitt begär.”
”Begäret är en förbannelse”, sa han.
”Det har gjort mig till den jag är.”
”Längtan är mitt arv”, sa hon.
”Försakelse kan vara ett fängelse”, sa han.
”Odöda lever för evigt. Vi söker
natten. Våra själar liknar nattdjuren.”

Opera La Fenice

Bakom kulisser: en strimma hopp
en masugn av stål.

”Jag trodde livet var en låga
värd att leva för”, sa Mina.

Det finns en opera som pågår
från solnedgång till soluppgång.
Den som ser föreställningen
kommer döden dö.

Bakom kulisser: en strimma hopp
en masugn av stål.

När elden härdat järnet
fortsätter hjärtat slå.

La Gioconda retrouvée

Tisdagen 22 augusti 1911 besökte Louis Béroud Louvren. På väggen mellan Correggios *Mystic Marriage* och Tizians *Allégorie d'Alphonse d'Avalos* satt fyra järnstift.

”C'est comme penser que quelqu'un puisse voler la tour de la cathédrale Notre-Dame”
sa museichefen Théophile Homolle.
Efter stölden fick han lämna sin tjänst.

60 brottsutredare sökte efter målningen som hade försvunnit mellan kl 7 och 8:30 då 800 personer haft tillgång till *La Joconde*.
Fransmän skyllde på tyskar skyllde på fransmän.

Polisen förhörde Apollinaire och Picasso.
Antikhandlaren Alfredo Geri i Florens fick två år senare ett brev från ”Leonardo” som hade gömt målningen under målarrocken.

Snart kunde polisen gripa Vincenzo Peruggia på ett hotellrum i Florens.

Målningen visades på museer i hela Italien innan fransmännen återfick den.

1914–18 försvann Mona Lisa på nytt:

”Le Louvre et tous les musées étaient fermés” skrev Marcel P. flera år innan Marcel D. och Andy W. lade beslag på motivet.

Mina och Lucy

Jag kan se dig med slutna ögon.
Jag kan känna din andedräkt
fast du inte är här kan jag röra dig.
Jag kan höra ditt hjärta slå.
Ingen kan ta din plats:
Inte nattens svärta.
Inte dagens vemod.
Säg att du aldrig lämnar mig ensam igen!
Säg att du aldrig gör mig till ett minne blott!
Tillsammans rider vi ut stormen.
Tillsammans är vi en dödlig kombination.
Våra hjärtan slår med samma slag.

ST. MARTIN IN THE VIELDS

ST. BONDERS WITHIN
ALDERSHOTT

ST. KATHARINE COLEMAN

NEW TOWN
Coverley Infirmary
Fields

Church 44

School

HOSPITAL
LONDON

Medical College
Parsonage
St. Philip's
Church

FAIRCLOUGH STREET

WILLIAM STREET P.H.

”Sov väl in dieser Nacht! Den som lever får se. Jag emotser en snar fastighetsaffär i London med full diskretion enligt överenskommelse. Diligensen från Bukovina avgår kl 15 i morgon. Min kusk väntar Er i Borgo-passet. Hoppas resan hittills varit till belåtenhet och att Er stund här skall vara god.”